

Jirkovské noviny

č. 10

ročník XVII. říjen 2012 - listopad 2012

Měsíčník města Jirkova a obcí Boleboř, Otvice, Strupčice a Vrskmaň

zdarma

V tomto čísle mimo jiné najdete
str. 2 Tunel z vrbového proutí
str. 3 Jizdní rád posílené linky č. 16
str. 4 - 5 Novinky od sousedů
str. 6 Informace z městského ústavu
sociálních služeb.
str. 7 Přehled kulturních akcí ve městě

Slovo starosty na aktuální téma

Od příštího školního roku bude soukromé gymnázium spadat pod město Jirkov. O důvodech tohoto kroku mluví starosta Radek Štejnar:

„Spolupráce s gymnáziem je dobře nastartovaná a jsem rád, že se o něj bude moci město postarat. Budeme se snažit udržet výuku na kvalitní úrovni a nové uchazeče přivítáme s otevřenou náručí. Jirkov je město, které potřebuje více studentů.“

Jirkov bude mít své gymnázium

Pod svá křídla bere od příštího školního roku město Jirkov stávající Chomutovské soukromé gymnázium, s. r. o., které sídlí v Mostecké ulici.

Převod na město Jirkov, respektive Základní školu v Krušnohorské ulici, s sebou přinese nový název Městské gymnázium a Základní škola Jirkov.

Chomutovské soukromé gymnázium bylo založeno v roce 1992, současným ředitelem je Pavel Cibulka. Studenům nabízí čtyřleté denní a dálkové studium. Od srpna letošního roku má od města pronajaté prostory v bývalé praktické škole v Mostecké ulici. Město převezme veškeré činnosti, movité věci, práva a povinnosti soukromého gymnázia.

(ed)

Sídlištní akce přilákala ven davy

Chůze po laně, jednoduchá zábava, které se může věnovat každé dítě venku pod okny.

Foto AK

Jedno ze slunečných pozdně letních odpolední strávili obyvatelé sídliště Na Borku veselé. Především děti starší i menší měly možnost plnit různé kvízy a odnést si domů hezké drobnosti.

Nabídka byla pestrá - tuhle se tančila zumba, tamhle se trénovala chůze po

laně, o kus dál zase malí rozumbradové skládali maxipuzzle nebo mohli skočit na trampolínu.

„Smyslem akce bylo uvolnit napětí mezi nově příchozími a starousedlíky na sídlišti, zmírnit obavy z nárůstu kriminality a ukázat možnosti trávení

volného času dětí a mládeže. Chtěli jsme pomoci zlepšit sousedské vztahy a vzbudit zájem obyvatel o aktivní účast na životě komunity,“ vysvětlil Karel Bernt, vedoucí odboru sociálních věcí a školství městského úřadu.

Pokračování na str. 2

V části města budou svítit LED lampy

Celkem 299 kusů je montováno na sloupy v Březenci a v části Vinařice I. „Jde o ulice Zátiší, Kludského, Pod Privaděčem, Hornická a Studentská,“ upřesňuje místostarostka Dana Jurštaková. V Březenci budou svítidla u silnice.

Návratnost se pohybuje zhruba kolem čtyř pěti let. Firma garantuje minimálně 75 procentní úsporu elektrické energie,

v korunách to vychází ročně na 554 tisíc (včetně úspor na údržbě), v jednotkách na 151 MWh.

Náklady dosahují 2,5 milionu. Město je bude splácet od ledna 2013 do konce října 2016 z úspor za elektrickou energii. V rámci úvěru dostalo dotaci z Evropské investiční banky na úhradu úroku z úvěru. Projekt je realizován v rámci pro-

gramu Municipal Infrastructure Facility, který je podporován ze zdrojů Evropské unie

(ed)

Autor knížky Brokof a Jirkov: Nebyla to práce, ale radost

„Tenhle rozhovor nebude zajímavý,“ prohlásil na úvod Jaroslav Cinybulk, autor nové knížky Brokof a Jirkov. Posudťte sami, jestli vyprávění o tom, jak láska k Jirkovu a k umění dovedla učitele v důchodu k nimrávě práci v archivech, je nuda.

Co stalo na začátku Vašeho nápadu napsat o věhlasné sochařské rodině Brokofů a jejich vztahu k Jirkovu?

Shoda okolnosti a náhod. Během studia, kdy jsem absolvoval přednášky dějin umění, jsem si zamílovat barokní sochaře Brauna i Brokofa. Dozvěděl jsem se, že se Ferdinand Maximilián Brokof narodil na Červeném hrádku a byl jsem na to velmi hrdý.

← Vlevo autor Jaroslav Cinybulk při odhalení busty od sochaře Miroslava Doležela.

→ Vpravo jeho oblíbenec slavný barokní sochař Ferdinand Maximilián Brokof.

Publikace je k prodeji v Informačním centru v Kostelní ulici a na zámku Červený hrádek.

stručný leták, list s údaji o Brokofovi, ale zjistil jsem, že literatury o něm je hodně a s protikladnými údaji.

Proto jste se rozhodl, že nejasnosti uvedete na pravou míru v knize?

Ano. Abych si udělal vlastní názor,

obrátil jsem se k archivním pramenům. A už to jelo. Kdepak na jeden list! Za ten rok jsem se vydal asi desetkrát do litoměřického archivu, asi desetkrát do kadaňského, asi pětkrát do Prahy. V Litoměřicích jsem měl známé z let, kdy jsem tam pátral po svých předcích, a tak mi přihrávali nadějně materiály - velké papírové krabice, plné všeříjekých lejster.

Muselo být náročně luštit zápisu ze 17. století.

Pro mne to byla radost. Díky tomu, že jsem před lety sestavoval rodinný rodokmen, jsem se naučil číst kurent (novogotické kurzívni písmo, jehož ukázka je v knize Brokof a Jirkov,

pozn. aut.). Přesto jsem se ale půl roku vracíval domů bez Brokofa. Pak, v posledním kartonu, vykoukly z balíku spisy tří listiny a ze mne vyhrklo: hurá! Postupně sebraný materiál vydal na brožuru.

Prozradíte, čím Vás Braun a Brokof takli okouzli?

Vtesali do kamene lásku, oddanost, touhu, žal, zoufalství, víru, naději... Když si prohlížím některé jejich sochy, nacházím to tam a mluví ke mně. (ed)

Příští JN 21. 11.